

Sınıf

Ocak-Şubat 2019

Sayı: 8

KAHROLSUN ABD EMPERYALİZMİ!

İçindekiler

Giriş	3
Patronlara devlet yardımı, öğrenciye borç batağı	4
Krizin bedelini ödemeyeceğiz!	5
Enternasyonalizmin yılmaz savaşçısı	6-7
Kitaplarda yazmayan tarihimiz: 6 Ocak 1969	8
Taleplerimiz	9
Doğru bilinen yanlışlar	10
Kitap tanıtımı: Demir Ökçe	11

Merhaba arkadaşlar,

Bültenimizin Ocak-Şubat tarihli 8. sayısı ilk olarak, eğitimin piyasalaşmasını ele alıyor. Hem liselerde hem de üniversitelerde süregelen niteliksizleşmeye dikkat çekiyor. Geçtiğimiz günlerde burs almayın, bedavacılığa alışmayın diyerek öğrencilere seslenen Erdoğan'ın, patronlara sınırsız yardım sunarken, öğrencileri borç batağına sürüklemeye çalışmasının ardındaki gerçeği ortaya koyuyor. Bir diğer yazıda, geçim sıkıntısı nedeniyle okulu bırakmak zorunda kalan öğrencileri ele alıyor. Ekonomik krizin öğrenciler üzerindeki etkilerini istatistiksel verilerle ortaya koyuyor.

Anti-emperyalizmin önemine ve tarihine vurgu yapan Sınıf, bu memleketin anti-emperyalist mücadele geleneğine ışık tutuyor. 68 kuşağının mücadele geleneğinin zihinlerimizde yer eden bir anı olmadığını, onların mücadelelerinin deneyim ve dersleriyle kuşandığımızın altını çiziyor, mücadele çağrısını yükseltiyor.

Enternasyonalist devrimci Ernesto Che Guevara da Sınıf'ın sayfalarında yer alıyor. Ernesto'nun direncinin, devrimci düşüncesinin ve emperyalizmle uzlaşmazlığının önemini vurgulayarak, bizlere Castro'nun "Che gibi olun!" sözünü hatırlatıyor ve ekliyor: Che gibi olalım! Sınıf, "Doğru bilinen yanlışlar" başlığıyla yeni bir seri başlatıyor. Sosyalizmin maruz kaldığı çarpıtmalara karşı, bu seriyle her sayıda, sosyalizm hakkında yanlış bilinen konuları açıklığa kavuşturmayı amaçlıyor. Serinin ilk ayağında, sosyalizmin insan doğasına aykırı bir ideoloji olduğu, çünkü insanlığın doğasında rekabetin olduğu tezine cevap veriyor.

Bu sayının kitap tanıtımında ise Jack London'ın Demir Ökçe eseri inceleniyor. Distopya türünde yazılan eserin, bugün okuyucuya tarihi bir kitap izlenimi verdiği ve London'ın, Amerikan işçi sınıfının durumuna bakarak kapitalizmin kurgusal romanını yazdığı belirtiliyor. Son olarak, eserin yayınlanmasının üzerinden 111 yıl geçmesine rağmen, günümüze tuttuğu ışığın kaynağının "sosyalizmin nihai zaferi" olduğu vurgulanıyor.

Patronlara devlet yardımı, öğrenciye borç batağı

Birkaç ay önce Erdoğan, burs istemeyin, bedavacılığa alışmayın diyerek öğrencilere seslendi. Alay edercesine kurduğu bu cümlelerin altında daha derin anlamlar yatıyor. Bu cümle, ülkeyi anonim şirket gibi yöneten birinin ağzından çıktığı için bizi fazla şaşırtmadı. Çünkü onlara göre öğrencilere verilen burs, öğrencileri bedavacılığa alıştırdırırken, ülkenin eğitimini ne iddiği belirsiz patronların ellerine bırakmak bir problem değil!

Erdoğan, ülkenin şirket gibi yönetilmesinin gereği olarak kabinesini patronlardan oluşturdu. Eğitim sisteminin içini gün geçtikçe boşaltan işte bu patron kabinesidir. Devlet okullarının bütçelerini düşürerek emekçi ailelerin çocuklarını, yani bizleri, temel liseler veya dershaneler gibi özel sektörün elinde olan yerlerde eğitim almaya muhtaç bırakıyorlar. Tabii ki bu da aile bütçesi bunu karşılayabiliyorsa mümkün oluyor. Eğer bütçeniz yetmiyorsa, “niteliksiz” diye adlandırılan devlet liselerinde, dolup taşan sınıflarda içi boşaltılmış bir eğitime muhtaç kalıyorsunuz. Lise sıralarında zorlu bir dört yıl geçirdikten sonra üniversiteye bir şekilde yerleşebilirsiniz, verilen üç kuruluş bursla geçinmeye çalışıyorsunuz. Sonra bu sistemi size layık gören biri çıkıp diyor ki: Burs alma, bedavacılığa alışma!

Devlet eğer geri ödemesiz bursu bize “layık” görmezse kredi almaya mecbur bırakılıyor. Ayda 500 liralık krediyle geçinmek mümkün olmadığı için okurken bir yandan part-time işlerle para kazanıp eğitim hayatımızı devam ettirmeye çalışıyoruz. Bu da yetmezmiş gibi, maddi imkanlarımız el verir de mezun olabilirsek, iki sene içinde verilen parayı faiziyle geri ödüyoruz. Devlet iflas bayrağı çeken patronlara yardım ederken, öğrencileri borcun altına sürüklüyor. Biz buradan çok net bir sonuç çıkarıyoruz: Bu devlet emekçilerin değil, patronların devletidir!

Aldığımız burslar veya krediler bu kişilerin ceplerinden değil, yine biz gibi ülkenin bütün emekçilerinden alınan vergilerle sağlanıyor. Asıl bedavacılar eğitimi, sağlığı, tüm kamu hizmetlerini paralı yapıp yükü bizlere yükleyen, emekçileri sömürerek rahat bir hayat süren patronlar ve onların temsilcileridir! Bu ülkenin geleceği; geleceğin emekçilerinin, yani bizim ellerimizdedir. Geleceğimizi, bizi bedavacı olmakla suçlayıp, ülkeyi parsel parsel satarak piyasaya peşkeş çekenlerin ellerinden alalım, geleceğimizi kendi ellerimizle inşa edelim!

Krizin bedelini ödemeyeceğiz!

Geçtiğimiz günlerde açıklanan rakamlara göre son beş yılda 1 milyon 155 bin üniversite öğrencisi, geçim sıkıntısı nedeniyle kaydını sildirmek ya da dondurmak zorunda kaldı. İçinde bulunduğumuz ekonomik krizde borçlar giderek artarken üniversite okumak daha da zor bir hâl alıyor. Sözüünü etmekten dahi korktukları, “ekonomik darboğaz” diyerek sevimli hale getirmeye çalıştıkları kriz, emekçi ailelerini ve onların çocuklarını vuruyor.

Krizin gençliğe etkisi sadece bu da değil. İşsizlikteki esas büyük artış da 15-24 yaş arası gençlerde görülüyor. Genç işsizlik oranı yüzde 22,3'e ulaştı. Bu da demek oluyor ki her dört gençten birisi işsiz. Öğrenci olanların ise ekonomik krizin daha da yakıcı hale getirdiği geçim sıkıntısı sebebiyle, geleceğin işsizleri haline gelmelerinin kaçınılmaz olacağını görmekteyiz. Ailelerimiz dışından, tırnağından arttırarak hayallerimizdeki üniversitelere gidebilmemiz için bizleri dershanelere, özel derslere gönderiyor. Fakat onların gösterdiği fedakârlıklar ve bizim gösterdiğimiz çabalara rağmen üniversite kazanmak bir kurtuluş olmuyor.

Ülkedeki 1,2 milyon genç işsiz 958 bini üniversite mezunu. Yani, onca zahmete katlanıp elimize diplomayı alsak bile işsizlik yakamızı bırakmıyor! Oldu ki herhangi bir yerde işe girdik. “Yeni mezun ve tecrübesiz” olduğumuz bahanesiyle olması gerekenden çok daha fazla mesai yapmamıza rağmen aldığımız ücretler, almamız gerekenin çok altında kalıyor.

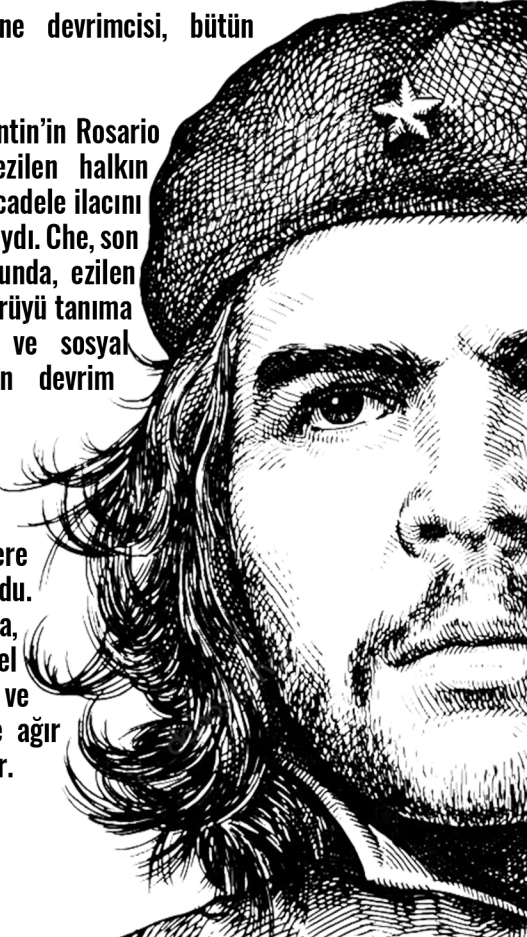
Krizin sebebi kapitalist sistemdir, işsizlik de bu sistemin doğal sonuçlarından biridir. Krizin sorumlusu binbir zorlukla okumaya çalışan biz öğrenciler ya da ailelerimiz değildir. Krizin bedelini bizler ödemeyeceğiz!

Enternasyonalizmin yılmaz savaşısı

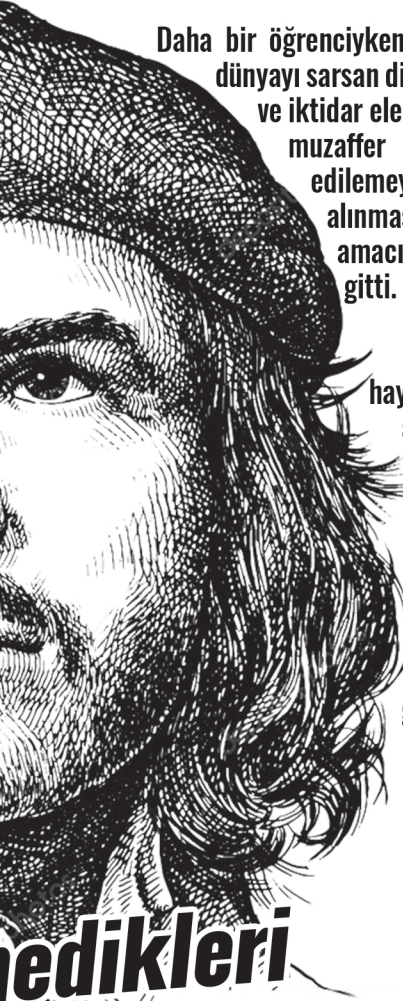
Ernesto Che Guevera... 20. yuzyilin efsane devrimcisi, bütun dünyadaki devrimcilerin ilham kaynağı.

Che Guevera 14 Haziran 1928 tarihinde Arjantin'in Rosario kentinde dünyaya geldi. Yaşamı boyunca ezilen halkın yaralarını sardı, sömürülen köylü ve işçilere mücadele ilacını içirdi. Tıp eğitimi alması belki de bunun ilk adımıydı. Che, son sınıftayken gerçekleştirdiği Latin Amerika turunda, ezilen insanların maruz bırakıldığı yoksulluğu ve sömürüyü tanıma fırsatı buldu. Bunun sonucunda ekonomik ve sosyal eşsizliği ortadan kaldırmannın tek yolunun devrim olduğuna inanmaya başladı.

Sene 1953 olduğunda Che, artık bir doktordu fakat o bunu asla bir kazanç kapısı olarak kullanmadı. Bir cüzzam kolonisinde çalışmak üzere ülkeden ayrılarak Venezuela'ya doğru yola koyuldu. Bir şekilde yolu Meksika'ya düştü ve burada, birlikte şanlı bir devrim gerçekleştireceği Fidel Castro ile tanıştı. Ardından Fidel Castro ve arkadaşları ile Amerika'nın yoğun zulmüne ve ağır sömürüsüne maruz kalan Küba'ya hareket ettiler.

**Hiç istem
kac
yaşıyo**

Daha bir öğrenciyken Latin Amerika turunda şekillenen hayat görüşü, bütün dünyayı sarsan direnişe ve devrimci yürüyüşe kaynaklık etti. Batista devrildi ve iktidar ele geçirildi. Önemli bir devrim gerçekleştirilmişti. Fakat Che, muzaffer devrimin enternasyonalist bayrak taşımaksızın inşa edilemeyeceğinin farkındaydı. Bu bilinçle, Küba'da iktidarın ele alınmasının akabinde, devrimi diğer ülkelere yayabilmek amacıyla ülkeyi terk edip önce Kongo'ya sonra da Bolivya'ya gitti.

Che 1967 yılında dünya devrimi ve sosyalist dünya hayalini gerçekleştirilmeden katledildi. Che'nin ölümünün ardından Fidel Castro'nun Havana Devrim Alanı'nda gerçekleştirdiği konuşmasının ilk cümlesi şuydu: "Che gibi olun!"

Bundan 52 yıl önce söylenen bu sözün muhatabı bizleriz! Devrim bayrağını bir an olsun elinden bırakmayan Che'nin bizlere miras bıraktığı devrimci düşüncesini, iradesini, direnişini, tüm benliği ile taşıması gerekenler biziz. Yaşamı boyunca emperyalizm ile uzlaşmayan Che'nin izinden gidelim. Che gibi olalım!

**medikleri
lar
rsun!**

Kitaplarda yazmayan tarihimiz: 6 Ocak 1969

Türkiye’de emperyalizm düşmanlığı emekçi halkın belleğinde kendine yer etmiştir. Özellikle gençlik mücadelesinde derin kökleri bulunmaktadır. Bunun en önemli örneklerinden biri 6 Ocak 1969’da yaşanan olaydır.

Vietnam Savaşı’nda üstlendiği katliamcı rol nedeniyle “Vietnam Kasabı” lakabıyla anılan CIA ajanı Robert Komer, 1968 yılının Kasım ayında Türkiye’ye büyükelçi olarak atandı. Vietnam Kasabının bu göreve atanması halk tarafından tepkiyle karşılandı. Komer Türkiye’ye adım attığında ise karşısında öfkeli bir kalabalık buldu. İstanbul’da ve Ankara’da Komer’in ayağının değdiği her yerde protesto gösterileri düzenlendi. Yine Ankara’da ODTÜ rektörünü ziyaret etmeye gelmesi ise bardağı taşıran son damla oldu. ODTÜ’lü devrimciler, Komer’in geldiğini fark ettikten sonra rektörlük binası önünde toplandılar. Bir süre sonra da Vietnam kasabı Komer’in arabasını ateşe verdiler.

Devrimci gençlerin gösterdikleri bu cüret, Komer’in memleketine dönmesini ve görevden alınmasını sağladı. Bu, emperyalistlerin memlekettten kovulması için verilen ilk mücadele değildi. Bir yıl önce, 6. Filo’nun askerlerini denize döken, “NATO’ya hayır” haftasını örgütleyenler de yine bu toprakların devrimcileriydi.

68 kuşağının anti-emperyalist mücadele geleneği, bizler için yalnızca birer anı değildir. Biz, 68 kuşağının deneyimleriyle, mücadelelerinin dersleriyle donandık. Onlardan devraldığımız bayrağı bugün biz taşıyoruz. ODTÜ’de yanan ateşin sönmediğini, emperyalistleri hem bu memlekettten hem de zulmettiği her yerden defedene kadar o ateşin sönmeyeceğini biliyoruz. O halde bugün bize düşen görev yılmadan, yorulmadan o bayrağı en ileri taşımak, emperyalizmi ve işbirlikçilerini topraklarımızdan defedene kadar mücadele etmektir!

TALEPLERİMİZ:

**NATO'dan, Gümrük Birliği'nden çıkılsın!
ABD'ye ve AB'ye hayır!**

**İncirlik başta olmak üzere
tüm emperyalist üsler kapatılsın!**

**Emperyalistlerle ilişkiler kesilsin,
anlaşmalar yırtılsın!**

ABD Ortadoğu'dan defolsun!

Sosyalizm ve komünizm hakkında doğru bilinen yanlışlar

“Komünizm, insan doğasına aykırıdır”

Komünizm, özel mülkiyeti ortadan kaldırmayı ve bunun yerine ortak mülkiyete dayalı komünal toplumu (özel mülkiyet yerine ortak mülkiyetin konulduğu sınıfsız toplum) kurmayı hedefler. İddialara göre, komünal toplum ve ortak mülkiyet insanlığın doğasında yoktur. Çünkü bu anlayışa göre insanlığın doğasında rekabet vardır. Ve bu rekabet de insanların ortak çıkarlar amacıyla bir araya gelerek komünal toplumu oluşturmalarına engel olur.

Özel mülkiyet, neolitik dönemde (MÖ 8.yy) tarımın başlamasıyla ortaya çıkmıştır. 200 bin yıllık insanlık tarihinin sadece son 10 bin yılında özel mülkiyet var olmuştur. Rekabet denilen olgu da özel mülkiyetin doğal bir sonucudur. Özel mülkiyetin görülmediği ilkel komünal toplumda sınıflaşma ve insanlar arasında rekabet görülmez.

Komünizm'in amacı da 10 bin yıldır süregelen ve insanları sınıflara ayırarak gerçek doğasından koparan özel mülkiyeti ortadan kaldırmaktır. İnsanlığın doğası rekabete değil kolektif yaşama dayanır.

KİTAP TANITIMI:

Demir Ökçe, Amerikalı yazar Jack London tarafından, 1908 yılında distopya türünde yazılan, 1914-1918 yıllarını anlatan bir kitap. Fakat kitabı günümüzde okurken bir distopya yerine, tüm canlılığıyla tarihi anlatan bir kitabı okuyormuşuz izlenimi verebilir. Bu çok doğal çünkü kitapta, yayımlandığı 1908 yılından birinci ve ikinci dünya savaşlarına, dünyada faşizmin yaygınlaşmasına, kapitalizmin gelişimine ve toplumda yarattığı yıkımlara, tarihin en uzun soluklu devrimi Ekim Devrimi'ne ve 2000'li yıllarda dünyanın durumuna değin birçok tarihi durum ve olaylar aktarılmış. Bu aktarım, oldukça gerçekçi ve öngörülü bir biçimde sıralanmış. Bu durumun kaynağı kitabın distopya türünde olmasından çok yazarın sosyalist bir kişiliğe ve fikre sahip olmasından, kırk yıllık yaşantısında Marksizmi kavramaya çalışmasından ileri geliyor. Marx'ın birçok kitabı henüz o tarihte İngilizce'ye çevrilmemişken hatta Amerika'da yasaklı iken London, aslında edebi diliyle, Amerikalı işçi sınıfına bakarak kapitalizmin kurgusal romanını yazmıştır. London, kitapta 300 yıl süren Demir Ökçe (yani kapitalizm) döneminden sonra kaçınılmaz ve muhtlak son olan sosyalizmi de kendi ideal toplum düzeni olarak yansıtır. Bütün bu özellikleriyle Demir Ökçe, gerek edebi vurgu ve coşkularıyla gerek toplumsal ve tarihsel sezgileri bu denli kuvvetli birleştirmesiyle toplumcu eserlerin başında gelmiştir. Yansıtmış olduğu gerçekçilik, toplumu ayakta tutup bilinçlenmesine önayak olmuştur. Yayımlanmasının üzerinden 111 yıl geçse bile, günümüze tuttuğu ışığın kaynağı, sosyalizmin zaferinin tarihsel gerçekliğidir. Bu yüzden şu sözler 1908'den 2019'a tüm yakıcılığıyla güncelliğini koruyor:

“Biz dünyanın hakimleriyiz ve öyle kalmaya da kararlıyız!”

**İncecik pardesüleri içindeki okul arkadaşlarımız
her vakit çok geç gelirlerdi sabah dersine,
çünkü süt ve gazete dağıtırlardı annelerinin yerine.
Öğretmenler
onları bir güzel azarlar
ve işaret kordardı kara kaplı deftere**

**Getirmezlerdi yanlarında yiyecek filan.
Ders aralarında yalnız
ödevlerini yaparlardı helalarda.
Ama izin verilmezdi buna.
Dinlenmek ve yemek içinmiş
ders araları.**

**Pi' nin ondalık değerini
bilemediler mi
öğretmenleri sorardı onlara:
Neden kalmadınız o
çıktığınız çöplükte?
Bilirdi onlar neden
kalmadıklarını.**

Bertolt Brecht